

2004 நவம்பர் 18]

[பேரவைத் தலைவர்]

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம். தீர்மானம் நிறைவேறியது.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள்,

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2004 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு ஒப்பந்தப் புள்ளிகள் ஒளிவின்மை (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 30/2004) நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும்”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு ஏற்கப்பட்டது.

[2004 நவம்பர் 18]

**(இ) தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி (திருத்தச்)
சட்டமுன்வடிவு, 2004**

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 2004 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 31/2004), மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் வணிக வரித் துறை அமைச்சர்.

மாண்புமிகு திரு. சி.வி. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“2004 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கைகள் வரி (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 31/2004) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெறவேண்டும்”

எனக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஞானசேகரன். ஆஸ்தான வித்துவான் ஞானசேகரன். (சிரிப்பு)

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 2004 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரி அவசரச் சட்டம் இப்போது சட்டமுன்வடிவாக கொண்டுவரப்பட்டு இயற்றப்பட இருக்கிறது. இதை காங்கிரஸ் கட்சி சார்பாக நான் வரவேற்கிறேன். அதேநேரத்திலே, இப்போது 25 விழுக்காடு என்று இருந்த கேளிக்கை வரியை நீங்கள் 20 விழுக்காடு என்றும் பிறகு, அதுவே புதிய திரைப்படங்களுக்கு 15 விழுக்காடாகவும், பழைய திரைப்படங்களுக்கு 10 விழுக்காடாகவும் இப்போது குறைத்திருக்கிறீர்கள். இந்தப் பராமரிப்புக் கட்டணம் என்று இருப்பதைக்கூட, இப்போது நீங்கள் Non-A.C.-ஆக இருந்தால் 50 காசு அல்லது A.C.-ஆக இருந்தால் ஒரு ரூபாய் என்றும் இப்போது வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த A.C. Theatre-களிலே, உட்காரும்போது மட்டும்தான் A.C. இருக்கிறதேயொழிய, பிறகு அவன்பாட்டுக்கு off பண்ணிவிடுகிறான். சில நேரங்களிலே A.C. Theatre-களிலே A.C.-யே போடுவது இல்லை. Off-time என்றால் பராமரிப்பதே இல்லை. இதையெல்லாம் கண்காணிக்கவேண்டும். ஏனென்றால், வரியை மட்டும்தான் நாம் correct-ஆக வாங்குவதற்கு agency வைத்திருக்கிறோமேயொழிய, சரியாக

@ 17-11-2004 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

2004 நவம்பர் 18]

[திரு. சி. ஞானசேகரன்]

இவர்கள் திரையரங்குகளை நடத்துகிறார்களா என்பதைப் பார்ப்பதற்கு சரியான ஒரு inspection agency கிடையாது.

R.D.O. போய் check பண்ணலாம் என்று இருக்கிறது. யாருமே போய் பார்ப்பது இல்லை. ஆகவே, நான் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம், இந்தத் திரையரங்குகளுக்கு நாம் இவ்வளவு சலுகைகளை கொடுத்தும் கூட, இவர்கள் அதைச் சரியாகப் பராமரிப்பதில்லை. சில தியேட்டர்களிலே அமரவே முடிவதில்லை. சில தியேட்டர்களிலே நாற்காலிகளுக்குக் காலே கிடையாது. அது எப்போது விழும் என்று தெரியாது. சில நேரங்களிலே சட்டை, வேட்டியை எல்லாம் கிழித்துக்கொண்டு வர வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகவே, இதையும் முறைப்படுத்துவதற்கு நீங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கேளிக்கை வரியை எல்லாம் குறைத்து இருக்கிறோம். இதைக் குறைக்கிற அளவுக்கு, சினிமா கட்டணம், அதைப் பயன்படுத்துகிற, பொதுவாக ஏழையெளிய மக்கள் சினிமாக்கொட்டகைக்குப் போகிறபோது, அவர்களிடம் அதிகமாக வசூலிக்கிற ஒரு நிலை இருக்கிறது. நாம் எவ்வளவு வரியைக் குறைக்கிறோமோ, அந்த அளவுக்குப் பயனடையக்கூடிய வகையில் நுகர்வோர்கள், யாரெல்லாம் சினிமா பார்க்கப் போகிறார்களோ அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு, இந்த டிக்கெட் விலையைக் குறைப்பதற்கும் நீங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும். அதைக் கண்காணிக்கிற ஒரு நல்ல அமைப்பை உருவாக்கி, பொதுவாக ஏழை எளிய மக்கள் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. புகழேந்தி.

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தின்மூலம், புதிய படங்கள், பழைய படங்கள் என்றெல்லாம் பகுக்கப்பட்டு, திரைப்படத் தொழில் துறையை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதைப்போல, மக்கள் அதிகமாக சென்று காணக்கூடிய அளவிற்குத் திரையரங்குகள் இருக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, திரையரங்கங்களின் பராமரிப்புக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற, இதிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சீட்டு ஒன்றுக்கு 50 பைசா, அதேபோல ஒரு ரூபாய் என்கின்ற அந்தத் தொகைகள் எவ்விதமாக அங்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றன; அமல்படுத்தப்படுகின்றன

[திரு. இ. புகழேந்தி]

[2004 நவம்பர் 18]

என்பதைப் பார்வையிடுவதற்கும் கண்காணிப்பதற்குமான ஒரு நிலை இருக்குமேயானால், அதன்மூலமாக மக்கள் சென்று திரைப்படத் தொழிலை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதில் இன்னொன்று, ஒரு சட்டம் வருகின்றபோது மிகத் தெளிவாக வார்த்தைகளுக்கு, விளக்கங்கள், வடிவங்கள், பொருள்கள் கொடுப்பது உண்டு.

இதிலே பழைய படங்கள், புதிய படங்கள் என்கிற சொற்றொடர்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. பழைய படங்கள் என்பதற்கும், புதிய படங்கள் என்பதற்கும் என்ன பகுப்பினை அரசு இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக தெரிவிக்கிறது? ஐந்து வருடத்திற்கு முன்பு வந்த படம் பழையதா? அல்லது போன மாதம் வந்த படம் பழையதா? புதிய படம் என்பது இன்றைக்கு வருவதா அல்லது போன வாரம் வந்ததா? ஆக, எந்த அளவீட்டைக் கொண்டு பழைய படம், புதிய படம் என்பதை இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நீங்கள் வகுத்திருக்கிறீர்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்பதாக என்னுடைய கருத்தினை இங்கே நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

பிற்பகல் 1-45

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவு 2004 அக்டோபர் திங்கள் 1 ஆம் நாள் கொண்டு வரப்பட்டு இப்போது நிறைவேற்றுவதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டமன்றம் இந்த மாதம் கூடும் என்று தெரிந்தம்கூட இந்தச் சட்டமுன்வடிவு அவசர அவசரமாக அக்டோபர் முதல் தேதியிலேயே இங்கே அவசரமாகக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

அதேநேரத்திலே, இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே சொல்லப்பட்டிருப்பது திரைப்படத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் என்பது நோக்கமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நலிந்த திரைப்படத்தை அல்லது திரைப்பட உலகத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்பதிலே மாறுபட்ட கருத்து இல்லை. ஆனால், அப்படி இந்தத் திரைப்பட உலகத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குத் திரைப்படத்திலே இருக்கக்கூடிய சமூகச் சீர்கேடுகளைக் களைய வேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய பொறுப்புணர்வும் அந்தத் தொழிலிலே

2004 நவம்பர் 18]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் இருக்க வேண்டும் என்று இதிலே சொல்லப்பட்டிருந்தால் அது இன்னும் மேலும் மெருகட்டி வரவேற்கக்கூடியதாக இருந்திருக்கும்.

திரைப்படம் ஒரு மிகப் பெரிய மக்கள் தொடர்பு சாதனம். இதை பொழுதுபோக்கு ஊடகம் என்று சொன்னாலும்கூட, மக்களை எளிதிலே ஈர்க்கக்கூடிய ஊடகமாக இன்று ஒரு மிகப் பெரிய ஊடகமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றைய திரைப்படம் கடந்த காலங்களிலே இருந்த திரைப்படங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே எவ்வளவு வேறுபட்டிருக்கிறது; பெண்மையைக் கொச்சைப்படுத்தக்கூடிய நிலையிலே, பெண்மையை இழிவுபடுத்தி அருவருப்பாக நடத்தக்கூடிய நிலையிலே திரைப்படத்தினுடைய போக்கு போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

அதேநேரத்திலே வன்முறையைத் தூண்டக்கூடிய நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆபாசகாட்சிகள் அதிகமாக வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. இதனாலே படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள்கூட கல்லூரி வகுப்புகளுக்கு, பள்ளி வகுப்புகளுக்குச் செல்லாமல் இன்று அதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு திரைப்படத்திற்குப் போகக்கூடிய சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது.

குறிப்பாக படித்துவிட்டு வேலையில்லாத இளைஞர்கள் இப்போதைய திரைப்படங்களைப் பார்த்து தங்களுடைய வாழ்க்கையைச் சீரழித்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை உருவாகின்ற இந்த வேளையில் அதிலும் இன்னும் வலியுறுத்திச் சொல்வோமேயானால், பழைய திரைப்படங்களைவிட இன்றைய திரைப்படங்கள் நம்முடைய தமிழ்க் கலாச்சாரத்தை, பண்பாட்டை முழுக்க, முழுக்க சீரழிக்கக்கூடியதாகவே இருக்கின்றன. அதிலும் இப்போது பாடல் என்று சொன்னாலும் சரி, கதையாக இருந்தாலும், வசனமாக இருந்தாலும், உடையலங்காரமாக இருந்தாலும், அபிநயம், எல்லாமே அருவருக்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இலாப நோக்கம் என்ற உணர்வு இல்லாமல், சமூகப் பார்வையோடு படங்களைத் தயாரிக்க அரசு வலியுறுத்த வேண்டும். இப்போதுகூட தணிக்கைக் குழு இருக்கிறது. தணிக்கைக் குழுவிலே என்ன இருக்கிறது, ஒன்றுமே இல்லை. ஆகவே, (குறுக்கீடு) அபிநயம் என்றால் என்ன என்று அமைச்சர் கேட்கிறார். இந்த....

[2004 நவம்பர் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி, உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. டி. ஜெயக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அபிநயத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். அவர் சொல்ல ஆசைப்படுகிறார். “கல்யாணம்தான் பண்ணிக்கிட்டு ஓடிவிடலாமா? இல்லை பிள்ளையைத்தான் பெத்துக்கிட்டு ஓடிவிடலாமா?” இந்த ஒரு பாட்டுதானே?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இல்லை, ஜி.கே. மணி, ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அமைச்சர், அமைச்சருக்குப் பிடித்த பாட்டைச் சொன்னார்.

திரு. ஜி.கே. மணி: இல்லை, இல்லை, மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரிலிருந்து இங்கே இருக்கிற மாமன்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் பெரியவர்கள், சமூகச் சிந்தனையாளர்கள், பொது நல நோக்கிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் எல்லோருக்கும் அந்தச் சிந்தனை இருக்கிறது. நான் மறுக்கவில்லை, குறைவாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால், அது நடைமுறையிலே இருக்கிறது, அது மாற்றப்படவில்லை என்ற அந்த ஆதங்கம் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது. இங்கே சொன்னார், “கல்யாணம்தான் கட்டிக்கிட்டு ஓடிப் போலாமா?” — நான் குறித்து வைத்திருக்கிறேன்—“ஓடிப் போய் கல்யாணம்தான் கட்டிக்கலாமா?”— எவ்வளவு வேதனையான பாட்டு பாருங்கள். —” தாலியைத்தான் கட்டிக்கிட்டு பெத்துக்கலாமா? புள்ளகுட்டி பெத்துக்கிட்டு கட்டிக்கலாமா?” எவ்வளவு வேதனையான பாட்டு பாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. ஜி.கே. மணி, இது மிகவும் சிக்கலான சப்ஜெக்ட்.

திரு. ஜி.கே. மணி: இல்லை, சிக்கலான சப்ஜெக்ட் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் சட்டமுன்வடிவுக்கு வாருங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: இன்னும் பாருங்கள். “எப்படி, எப்படி? பெண் சமைஞ்சது எப்படி? சக்கரவள்ளிக் கிழங்கு நீ சமைஞ்சது எப்படி?” எவ்வளவு வேதனையாக இருக்கிறது பாருங்கள். சமூகத்திலே இன்றைக்கு.....

2004 நவம்பர் 18]

பிற்பகல் 1-30

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியோடு அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி.கே. மணி: அப்புறம் பாருங்கள். “சின்ன வீடா வரட்டுமா, பெரிய வீடா வரட்டுமா, மேஸ்திரிக்கு சின்ன வீடு பிடிக்குமா, பெரிய வீடு பிடிக்குமா?”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது, என்னென்ன பாட்டைக் கேட்க வேண்டும் என்று, தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு அறிவுறுத்துகின்ற மாதிரி இருக்கிறது. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் மணி அவர்கள், தவறான இடத்தில் அல்லது செல்லாத இடத்தில் இந்தக் கோரிக்கைகளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். Censor Board நினைத்தால் இதையெல்லாம் தடுத்து விடலாம். நீங்கள் மைய அரசிடம் வற்புறுத்தி Censor Board -னுடைய Regulatory Procedures-ஐ நீங்கள் மாற்றும்படி கூறவேண்டும். அப்படி, தமிழ்ப் படத்திற்கும் மட்டுமல்ல, இந்தி சினிமாவிலும் இருக்கிறது. எல்லாப் படங்களிலும் இந்தப் பிரச்சினை இருக்கிறது. நமது நாட்டிற்கு, மாநிலத்திற்கு ஒட்டுமொத்தமாக சினிமா எப்படியிருக்கவேண்டும்; எந்த ஒழுக்க ரீதியாய் இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு மைய அரசு ஒரு வரையறை கொண்டுவர வேண்டும். Censor Board அத்தகைய regulation-களைக் கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை நீங்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே சொல்லக்கூடிய இதே கருத்தை அந்தத் தணிக்கைக் குழுவிடமும் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். தணிக்கைக் குழு முன்பாக போராட்டம்கூட நடத்த நாங்கள் திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்ற செய்தியை இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) இல்லை, இல்லை அதாவது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மணி, கொஞ்சம் சட்டமுன்வடிவைப் பாருங்கள்.

[2004 நவம்பர் 18]

திரு. ஜி.கே. மணி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இல்லை, இல்லை. மத்திய அரசு, மாநில அரசு என்ற அந்தக் கோணத்திலே பார்க்காமல் இது சமூகத்தைச் சீரழித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்ற கோணத்திலே பாருங்கள். இங்கேகூட நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வதற்குக் காரணம், இந்தத் திரைப்படத் தொழிலை ஊக்குவிப்பதற்காகக் கொண்டுவரக்கூடிய, அந்த உயர்ந்த நோக்கத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே, அதைக்கூடச் சொல்லியிருக்கலாம். ஏன் என்று சொன்னால், இந்தப் பாடல் ஆசிரியர்கள், கதையாசிரியர்கள் இன்னும் வசனகர்த்தாக்கள் இன்னும் உடை அலங்காரம் செய்யக்கூடியவர்கள், இயக்குநர்கள் மற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாக நான் பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலேயும் ஒரு வேண்டுகோளாக வைப்பது நல்ல திரைப்படங்களாக வரவேண்டும்; நாட்டுப்பற்றுள்ள திரைப்படங்களாக, மாணவர்களை, இளைஞர்களை ஒழுக்கத்திற்கு ஆளாக்கக்கூடியவர்களாக, வேலைவாய்ப்பைத் தேடிச் செல்லக்கூடியவர்களாக, பொருளாதாரத்தில் உயர்நிலைக்குத் தன்னை உயர்த்திக்கொள்ளக்கூடிய அந்தச் சமூகச் சிந்தனையோடு நல்ல படங்களை கொண்டுவருவதற்குத் திரைப்பட உலகிலே இருக்கக்கூடிய எல்லோரும் முன்வர வேண்டும் என்று பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே நான் வேண்டுகோள் வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேநேரத்திலே, நான் படத்தையே குற்றச்சாட்டு சொல்லாமல் - இங்கேகூட நீங்கள் வரி விலக்கைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஒரு தியேட்டரிலே குளிர்சாதன அறையிருந்தால் அதற்கு ஒரு ரூபாய் கூடுதலாக வசூலிக்கலாம். இல்லையென்று சொன்னால் 0.50 காசு. உதாரணத்திற்கு, ஒரு தியேட்டரிலே 1000 டிக்கெட் சாதாரணமாக 1000 என்று சொன்னால், ஒரு காட்சிக்கு 1000 ரூபாய். மூன்று காட்சிகள், நான்கு காட்சிகள் நடக்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல், நீங்கள் வரிவிலக்கு அளிக்கின்ற நேரத்திலே 25 சதவீதத்திலேயிருந்து 15 சதவிகிதம். 20 சதவீதத்திலேயிருந்து 10 சதவிகிதம் குறைத்திருக்கிறீர்கள். அதேநேரத்திலே, 40 ரூபாய் ஒரு டிக்கெட் கட்டணம் என்று சொன்னால் இங்கே நமக்கு வரியாக வரக்கூடியது 10 ரூபாய். அந்த 10 ரூபாய் கேளிக்கை வரியிலே நீங்கள் விலக்களிக்கின்ற நேரத்திலே 6 ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு. அப்பொழுது ஒரு டிக்கெட்டிற்கு அவர்களுக்கு ஆதாயம் 4 ரூபாய். அரசாங்கத்திற்கு இழப்பு 6 ரூபாய். அப்பொழுது இதிலே ஒரு ரூபாய் பராமரிப்புக் கட்டணமாக கூடுதலாக வசூலித்துக் கொள்ளலாம். ஒரு காட்சிக்கு, ஒரு டிக்கெட்டிற்கு 5 ரூபாய். 1000 டிக்கட் என்று சொன்னால், ஒரு காட்சிக்கு 5000 ரூபாய். அப்பொழுது மூன்று காட்சி, நான்கு

2004 நவம்பர் 18]

[திரு. ஜி.கே. மணி]

காட்சி என்று சொன்னால், ஒரு நாளைக்கு ஒரு திரையரங்கு உரிமையாளருக்கு ரூபாய் 15 ஆயிரத்திலேயிருந்து 20 ஆயிரம் ரூபாய் குறைந்தபட்சம் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, திரையரங்கு உரிமையாளர்களுக்கு வரி விலக்கு அளித்து அவர்களை ஊக்குவிக்கக்கூடிய அதேநேரத்திலே, அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு இழப்பு என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்கக்கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றோம்.

இப்படி இதையெல்லாம் நாம் செய்யக்கூடிய இந்த நேரத்திலே, இங்கே நான் வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன், இதிலே கவனம் செலுத்தக்கூடிய இந்த அரசு, மருத்துவக் கல்லூரியிலே, பொறியியல் கல்லூரியிலே அங்கே சேர்க்கப்படுகின்ற மாணவர்கள் படக்கூடிய அவதி, வேதனை; தினந்தோறும் நாளொரு மேனியும், பொழுதொரு வண்ணமுமாக நீதி மன்றத்திற்கு அலையக்கூடிய நிலை...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. மணி, சட்டமுன்வடிவோடு நில்லுங்கள்.

திரு. ஜி.கே. மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முடித்து விடுகிறேன். சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், திரைப்படத்தை ஊக்குவிப்பதற்காகக் கொண்டுவரக்கூடிய இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே திரைப்படம் சமூகச் சீர்கேடுகளை களையக்கூடியவையாக, தயாரிப்பாளர்கள் நல்ல படங்களைத் தயாரிக்கக்கூடியவர்களாக வரவேண்டும். அதேநேரத்திலே, பார்வையாளர்களாக வரக்கூடிய பொது மக்களுக்குக் கட்டண விலக்களிக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்கள் தலையிலே சுமத்தக்கூடாது. அதையும் இந்த நேரத்திலே பாட்டாளி மக்கள் கட்சியின் சார்பிலே சொல்லி, அமர்கிறேன்.

பிற்பகல் 1-35

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. மகேந்திரன்.

***திரு. கே. மகேந்திரன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திரைத் துறையைப் பாதுகாப்பதற்காக கேளிக்கை வரி என்பது புதிய பழைய படங்களுக்குக் குறைக்கப்பட்டிருப்பதை வரவேற்கின்ற அதேநேரத்தில் இன்றைக்குப் பராமரிப்புக் கட்டணம் என்ற பெயரிலே Non-A.C. Theatre-களுக்கு சீட்டுக்கு 0-50 பைசா என்றும், A.C. திரையரங்குகளுக்கு ஒரு இருக்கைக்கு ஒரு ரூபாய் என்றும் பராமரிப்புக் கட்டணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்னை மாநகரம்

[திரு. கே. மகேந்திரன்]

[2004 நவம்பர் 18]

மற்றும் தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு பகுதிகளில் இன்றைக்கு திரையரங்குகளுடைய பராமரிப்பு என்பது மிகவும் மோசமான சூழ்நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு திரையரங்குகளில், அதில் A.C. திரையரங்குகளை எடுத்துக்கொண்டோம் என்றால், சினிமா போடும்போது A.C. என்பது பயன்படுத்தப்படுகிறது. சினிமா ஓடிக்கொண்டிருக்கும்போதே வந்திருக்கக்கூடிய பார்வையாளர்கள் சினிமாவோடு தங்களை ஒன்றுபடுத்திக்கொள்ளும்போது, அநேகமாக பெரும்பாலான திரையரங்குகளில் இந்த A.C. என்பதை off செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றுவதற்கு, கண்காணிப்பதற்கு ஒரு ஏற்பாட்டினை அரசு கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்குச் சென்னை மாநகரத்தில் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு திரையரங்குகளில் குறைந்த கட்டணம் 10 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. குறைந்த கட்டணத்திற்கு அடுத்தபடியான கட்டணம் என்பது 30 ரூபாயாக, 40 ரூபாயாக, 60 ரூபாயாக, 100 ரூபாய் வரை பல்வேறு திரையரங்குகளில் சென்னை மாநகரத்திலே வசூல் செய்யப்படுகிறது. ஆனால், அப்படிக் கொடுக்கப்படக்கூடிய அந்த டிக்கெட்டுகள் பார்வையாளர்களுக்குப் பல்வேறு தனியார் நிறுவனங்கள்மூலமாக வழங்கப்படக்கூடிய டிக்கெட்டுகள் என்பது 60 ரூபாய் என்று, 70 ரூபாய் என்று, 100 ரூபாய் என்று அச்சடிக்கப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. அந்த டிக்கெட்டுகளை நாம் திரையரங்குகளுக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது திரையரங்குகளிலே வேறு டிக்கெட்டுகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அங்கு கொடுக்கப்படக்கூடிய டிக்கெட்டுகளில் 30 ரூபாய், 20 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அதிலே Rubber Stamp என்பது— நாம் கொடுக்கக்கூடிய விலைக்கு Rubber Stamp அடித்து நம்முடைய மாநில அரசுக்கு வர வேண்டிய வருவாயை அவர்களே எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை என்பதும் சென்னை மாநகரத்தினுடைய பல்வேறு திரையரங்குகளிலும் இருக்கிறது; தமிழகத்தினுடைய பல்வேறு திரையரங்குகளிலும் இருக்கிறது. இப்படி வரி ஏய்ப்பு செய்யக்கூடிய திரையரங்குகள்மீது முறையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வதற்காகவும் இந்தச் சட்டமுன்வடிவிலே நீங்கள் முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு செய்தி & விளம்பரம் மற்றும் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர்.

2004 நவம்பர் 18]

***மாண்புமிகு திரு. கே.பி. அன்பழகன்:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் பேசும்போது திரையரங்குகளில் பராமரிப்பு ஒழுங்காக செய்யப்படுகிறதா, அதற்குப் பராமரிப்புக் கட்டணம், A.C. Theatre-க்கு ஒரு ரூபாய், சாதாரண திரையரங்குக்கு 50 காசு வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னார். இது 1994-ஆம் ஆண்டு மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களால் அன்றையதினமே A.C. திரையரங்குகளுக்கு 50 காசு என்றும், சாதாரண திரையரங்குகளுக்கு 25 காசு என்றும் வழங்கப்பட்டது. மீண்டும் 2002-ஆம் ஆண்டு அது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது புதியதாக அறிவிக்கப்பட்டதில் A.C. திரையரங்குகளுக்கு ஒரு ரூபாய் என்றும் சாதாரண திரையரங்குகளுக்கு 50 காசும் வழங்கப்படுவதாக மாண்புமிகு அம்மா அவர்கள் அறிவித்து, ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றைக் கண்காணிப்பதற்காக தனியாக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அந்தக் குழு மூலமாக ஒவ்வொரு திரையரங்கும் சுகாதார முறையில் இருக்கிறதா, மேலும் தீயணைப்புத் துறை, சுகாதாரத் துறை, காவல் துறை மற்றும் அந்தத் திரையரங்குகளுக்கு உரிமம் வழங்கக்கூடிய துறை மூலமாக இப்போது கூட்டாக ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. அதன் அடிப்படையிலே பராமரிப்பு சீராக இல்லாத திரையரங்குகளில், ஒரு வாரம், 10 நாட்கள் என்று அந்தத் திரையரங்குகளில் திரைப்படக் காட்சிகளை நடத்துவதை நிறுத்தி வைப்பது போன்ற பல்வேறு தண்டனைகள் வழங்கப்படுகின்றன. அதன் அடிப்படையிலே, திரையரங்குகள் ஒழுங்காகப் பராமரிக்கப்படுவதை மாண்புமிகு அம்மாவினுடைய அரசானது, அறிவித்திருக்கின்ற அந்தக் குழுவானது நேரடிக் கண்காணவையில் ஆய்வு செய்யும்போது, அவற்றைப் பரிசீலனை செய்கிறது என்பதை மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்கள் பேசும்போது, ஆபாசப் படங்களைத் தியேட்டர்களில் திரையிடுவதாகச் சொன்னார்கள். அப்படித் திரையிடுகின்ற திரையரங்குகளைக் கடுமையான தண்டனைக்கு ஆளாக்குகின்ற வகையிலே, தண்டனையானது வழங்கப்பட்டு, அந்தத் திரையரங்குகளுடைய உரிமத்தை இரத்து செய்கின்ற வகையிலே மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதலமைச்சர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களின் (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அறிவுரையின்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கின்றேன். மேலும், ஒரு நாளைக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய்,

[திரு. கே.பி. அன்பழகன்]

[2004 நவம்பர் 18]

25 ஆயிரம் ரூபாய் திரையரங்கு உரிமையாளர்கள் இலாபம் ஈட்டுகின்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலை நீடித்திருந்தால், 2,500 திரையரங்குகள் ஓடிய தமிழகத்திலே ஏன் இன்று 1,400 திரையரங்குகள் மட்டும்தான் ஓடுகின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன். கணக்குப் போடுவதற்கு வேண்டுமென்றால், 20 ஆயிரம் ரூபாய், 25 ஆயிரம் ரூபாய் மிச்சப்படுகிறது என்று சொல்லலாம். திரை அரங்குகள் மூடுகின்ற நிலையையும், கல்யாண மண்டபங்களாக மாற்றப்படுவதையும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். அவற்றிற்குப் புத்துணர்வு கொடுக்கின்ற வகையிலேதான் இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், அவர்களுக்கு ஒரு சலுகையை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

பிற்பகல் 1-40

புதிதாகத் திரையிடுகின்ற, முதல் கட்டமாக திரையிடுகின்ற திரைப்படத்திற்கு வரிகளில் சலுகை தந்திருக்கிறார்கள். அதேபோன்று, 10 வருடங்களுக்கு மேலான பழைய திரைப்படத்திற்கு மேலும் ஊக்குவிக்கின்றவகையிலே வரிச் சலுகையை அளித்திருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்ததைப்போல அங்கே 20 ஆயிரம் ரூபாய், 25 ஆயிரம் ரூபாய் இலாபம் ஈட்டுகின்ற வகையிலே ஒரு நாளைக்கு எந்தத் திரையரங்கமும் நடைபெறுவது இல்லை. எந்தவிதமான வரி ஏய்ப்பையும் யாரும் செய்வதில்லை. அப்படி வரி ஏய்ப்பு செய்கின்ற திரையரங்கங்களின் உரிமையாளர்கள்மீது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களுடைய அரசு கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்கள், அந்தத் திரையரங்கத்திற்கு எதற்காக இப்படிச் சலுகையை வழங்கி இருக்கிறார்கள் என்றால், ஒரு திரையரங்கம் மூடப்படுகிறது என்றால், அதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தத் திரையரங்கிலே இருக்கின்ற 2 Operator-கள், 12 கடை வைத்திருப்பவர், பீடாக் கடை வைத்திருப்பவர், அங்கே முறுக்கு விற்பவன், 12 விற்பவன், சோடா விற்பவன், சைக்கிளுக்கு டோக்கன் பாஸ் போடுபவன், டிக்கெட் கிழிப்பவன், இப்படி திரையரங்கு சம்பந்தப்பட்ட எத்தனை குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் இன்றையதினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவி அம்மா

2004 நவம்பர் 18]

[திரு. கே.பி. அன்பழகன்]

அவர்கள் திரையரங்கங்களுக்கு ஒரு புத்துயிர் அளிக்கின்ற வகையிலே இப்படிச் சலுகைகளையெல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்து, அமர்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சட்டமுன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர். (குறுக்கீடு) திரு. புகழேந்தி

திரு. இ. புகழேந்தி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த Entertainments Act-லே இப்பொழுது நான் கேட்டது, இவர்கள் புதுப் படத்திற்கு 15 சதவிகிதமும், பழைய படத்திற்கு 10 சதவிகிதமும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால் ஒரு சட்டத்தை clear-ஆக போட வேண்டும். எப்படி இந்த 10 சதவிகிதத்தையும், 15 சதவிகிதத்தையும் நாம் அமல்படுத்தப் போகிறோம்? எது பழைய படம்? எது புதுப் படம் என்பதற்கான ...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. புகழேந்தி, கல்வி அமைச்சர் பேசப் போகிறார். பதில் சொல்லப் போகிறார். ஏன் அவசரப்படுகிறீர்கள்? நிரம்பப் பசிக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. சி.வி. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்திலே நசிந்து வருகின்ற அந்தத் திரைப்படத் தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக தமிழ்த் திரைப்படத் துறையினர் ஒரு பேரணியை நடத்தி மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவி அம்மா அவர்களிடம் நசிந்து வருகின்ற எங்கள் தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கையை வைத்ததன்பேரிலே, தமிழ்த் திரை உலகத்தை அழிவுப் பாதையிலிருந்து மீட்டு முன்னேற்றப் பாதையிலே கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் பல்வேறு நடவடிக்கைகளையும், வரிச் சலுகைகளையும் மாண்புமிகு முதல்வர் அம்மா அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி, தற்போது மாநகராட்சிப் பகுதிகளிலும், சிறப்பு நிலை நகராட்சிப் பகுதிகளிலும் புதிய திரைப்படங்களுக்கு வசூலிக்கப்படுகின்ற மொத்தத் தொகையில் 25 சதவிகிதமும், பழைய திரைப்படங்களுக்கு வசூலிக்கப்படுகின்ற தொகையில் 20 சதவிகிதமும் என்கின்ற அளவில் கேளிக்கை வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. இது புதிய படங்களுக்கு 15 சதவிகிதமாகவும், பழைய படங்களுக்கு 10 சதவிகிதமாகவும் குறைக்கப்படும். இந்த வரி விகிதமானது இந்த உள்ளாட்சிப் பகுதிகளிலிருந்து 5 கிலோ மீட்டர்

[திரு. சி.வி. சண்முகம்]

[2004 நவம்பர் 18]

சுற்றளவுக்கு உட்பட்ட பகுதியில் அமைந்துள்ள நிரந்தரமான மற்றும் ஓரளவு நிரந்தரமான திரையரங்களுக்குப் பொருந்தும்.

இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புதிய படம், பழைய படம் என்று எவ்வாறு நீங்கள் தரம் பிரிக்கிறீர்கள் என்று கோரினார். அதற்கு சட்டம் தெளிவாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். Cinematograph Act, 1952, Section 6(a)-ன் பிரகாரம், ஒரு படம், Certificate செய்யப்பட்ட தேதியிலிருந்து 10 ஆண்டுகளுக்குள்ளாக இருந்தால் அது புதிய படம், 10 ஆண்டுகளுக்கு மேல் இருந்தால் அது பழைய திரைப்படம் என்பதை நான் உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஆகவே, நசிந்து வருகின்ற, பல இலட்சம் தொழிலாளர்களை நம்பி இருக்கின்ற திரைப்படத் தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதற்காக இந்தக் கேளிக்கை வரியை அம்மா அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த கேளிக்கைகள் வரி (திருத்தச்) சட்டமுன்வடிவை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு மாண்புமிகு கல்வி மற்றும் வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.

சட்டமுன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 16 வரை, திருத்தங்கள் இல்லை.

பிரிவுகள் 2 முதல் 16 வரை, சட்டமுன்வடிவின் பகுதியாக இருக்க வேண்டும் என்னும் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்படுகிறது.

ஏற்போர் 'ஆம்' என்க. (ஆம்)

மறுப்போர் 'இல்லை' என்க. (இல்லை)

ஏற்போரே அதிகம் என்று கருதுகிறேன்.

ஏற்போரே அதிகம், தீர்மானம் நிறைவேறியது.